ஸ்ரீ

பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய

பூர்வாசார்ய ப்ரபாவம்

இரண்டாவது மலர்.

பட்டர், நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை, பெரிய வாச்சான்பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசாரியர், வேதாந்த தேசிகன் ஆகிய எழுவர் வைபவம்.

பக்தன் வெளியீடு

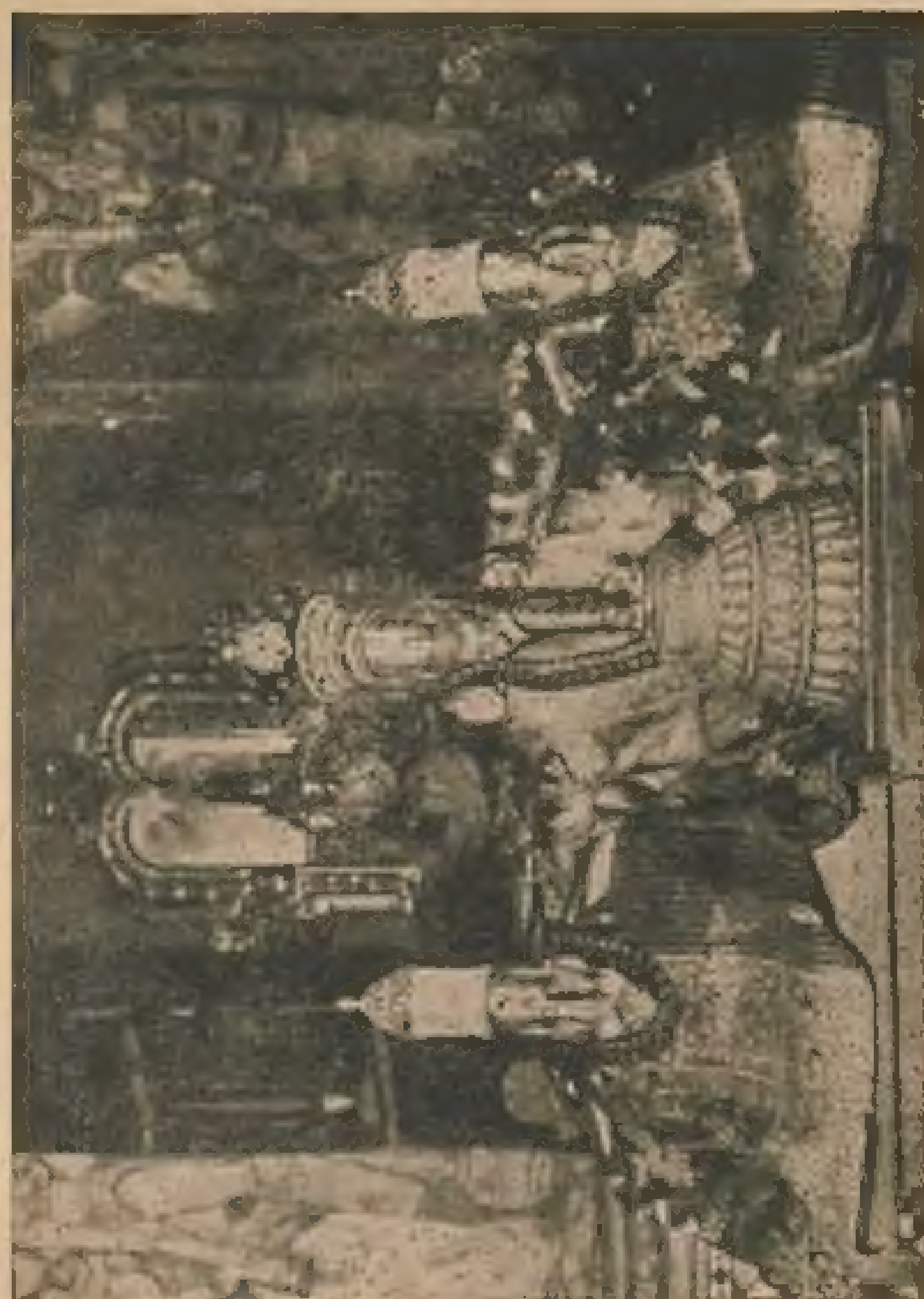
அச்சிட்டது: M. W. N. பிரஸ், சென்னை-5.

கிடைக்குமிடம்:

P. B. ANNANGARACHARYA

L. KANCHEEPURAM.

விலை 60 NP.] 1963

சின்னகாஞ்சீபுரம் நம்பிள்ளை ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நம்பிள்ளை (மூலவர் உத்ஸவர்), அவர் சிஷ்யர்கள் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பெரிய வாச்சான் பிள்ளை.

ஸ்ரீ:

பட்டர், நஞ்சீயர் வைபவச் சுருக்கம்.

(P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.)

நமது ஸம்ப்ரதாயத்தில் எம்பெருமானாருடைய பதவியிலே அபிஷிக்தராய் அவரினும் விஞ்சிய ஞான வைபவத்தையுடையவரான பட்டர் என்னும் ஆசிரியருடைய வைபவக் கடலில் சில சிறு திவலைகளை கண்டு அநுபவிக்க விழைகின்றோம்.

இவ்வாசிரியர் கூரத்தாழ்வானுடைய திருக்குமாரர் என்றும் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருக்குமாரர் என்றும் வழங்கப்படுவர். ஆழ்வான் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயும் "விஹித விஷய நிவ்ருத்தி தன்னேற்றம்" என்று ஸ்ரீவசந பூஷணத்திலருளிச் செய்த கணக்கிலே விரக்தாக்ரேஸரராக எழுந்தருளியிருந்தவர். இவர் தமது செல்வத்தை முற்றும் துறந்து எம்பெருமானார் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தது முதல் நாடோறும் உபாதாந காலத்திலே ஸ்ரீரங்கத்தில் சில திருமாளிகைகளில் உஞ்சவ்ருத்தி செய்து, அது கொண்டு குடும்ப காரியத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் கிடைக்கிற உணவுப் பொருள்களில் மறுநாளைக்கென்று சிறிதும் சேஷப் படுத்தி வைத்துக் கொள்ளாமல் அன்றன்றைக்கே தேஹ யாத்திரை நடத்தியருளுகையில் ஒரு நாள் விடாப் பெருமழை பொழிந்ததனால் வெளியே போய் உபாதாநம் செய்து வரக்கூடாமல் போக, அதனால் அன்றைக்கு வெறும் தீர்த்தத்தையே உட்கொண்டு அருளிச்செயலநுஸந்தானமே தாரகமாகக்கொண்டு வேறு உணவின்றியே யிருந்திட, அன்றிரவு பெரிய பெருமாள் அமுதுசெய்தருளுகிறபோது உண்டான திருச்சின்ன வொலி கேட்ட வளவில் இவரது தேவியாரான ஆண்டாள் பெருமாளைக் குறித்து, 'உம்முடைய அடியவர் பட்டினியிருக்க நீர் குளாவிக் குளாவி அமுது செய்தருளுகிறீரோ?'' என்று நினைப்பிட்ட வளவிலே ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீரங்கநாதன் அந்த ஆண்டாள் நினைப்பைத் திருவுள்ளம்பற்றி உடனே தேவஸ்தாந கார்யநிர்வாஹகரான உத்தம நம்பிக்கு அர்ச்சக முகேந கட்டளையிட்டு அப்பொழுது தாம் அமுது செய்த அக்காரவடிசில் ஸகல பரிஜந பரிவாரங்களுடன் அவரைக் கொண்டு ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு அனுப்பி

யருள, ஆழ்வாரும் இதனையறிந்து பதறி யெழுந்து எதிர்கொண்டு மஹாப்ரஸாதமென்று அதில் தமக்கும் தமது தேவிக்குமாக இரண்டு திரளைகளை யெடுத்துக் கொண்டு உத்தம நம்பியை அனுப்பிவிட்டு பக்தவத்ஸலனான பகவானுடைய வரம்புகடந்த கருணைத் திறத்தை வியந்து அந்த அடிசிலில் ஒரு பகுதியைத் தாம் அமுது செய்து மற்றதைத் தேவியாருக்குக் கொடுத்தருள, முன்பு தசரத சக்ரவர்த்திக்குப் புத்ர காமேஷ்டியிற் கிடைத்த பாயஸத்தின் கூறுகளே ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்னர்களின் திருவவதாரத்துக்குக் காரணமானதுபோல இப்பொழுது இவர்க்கும் இத்திரளைகளிரண்டுமே இரண்டு திருக்குமாரர்கள் திருவவதரிப்பதற்கு ஹேதுவாயின. முறையே இவர்களின் திருநாமம் ஸ்ரீ பராசரபட்டர், ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபட்டர் என்பனவாம்.

பராசர பட்டர் என்று திருநாமமாயினும் நமது ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களிலெல்லாம் பட்டர் என்றே இவ்வாசிரியர் வழங்கப்படுவர். பட்டர் என்னும் வடசொல் வேதசாஸ்திரங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்த வித்வானையும் ஸ்தோத்ரஞ் செய்யுந் தொழிலுடையவனையும் சொல்லும்; ["பட்டாரக"] என்னும் சொல்லும் இத்திறத்ததே. 'விளையும் பயிர் முளையிலே' என்றுமாப்போலே சிசுவாயிருந்த தன்மையிலேயே இவருடைய திறமையை நன்குணர்ந்த எம்பெருமானார் இவர்க்குப் பொருத்தமாக பட்டர் என்று திருநாமஞ் சாத்தினதும், அத்திருநாமத்திற்கு மிகப்பொருத்தமாகவே இவரும் ஸர்வஜ்ஞராய் விளங்கிப் புகழ் பெற்றதும் எம்பெருமானுடைய ஸத்ய ஸங்கல்பத்வத்தை ஸத்யமாக்கினபோலும்.

இங்ஙனமே நாமகரணம் செய்தருள்வதற்காக உடையவர் எம்பாருடன் ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளிக் குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு வாரும் என்று எம்பார்க்கு நியமிக்க அவர் அங்ஙனமே ப்ரபந்நகுலக் கொழுந்தான அக்குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு வரும்போது த்ருஷ்டி தோஷாதிகள் தங்காத படி ரக்ஷையாக த்வயமென்னும் மந்த்ர ரத்நத்தை அநுஸந்தித்து வாழ்த்திக் கொண்டே வந்து குழந்தைகளை எம்பெருமானார்க்குக் காட்டினர்; அவர் மிக்க களிப்

புடனே ஆனந்தக் கண்ணீர் துளிக்கத் தம் திருக்கண்களாற் குளிரக் கடாக்ஷிக்கும்போது அத் தெய்விக சிசுக்களின் தேஜோ விசேஷத்தைக் கண்டு வியப்புக் கொண்டு 'எம்பாரே! இக்குழந்தைகளிடம் த்வயம் பரிமளிக்கின்றதே. இங்ஙனம் ஆகுமாறு என் செய்தீர்?' என்று வினவ, எம்பார் 'குழந்தைகட்குக் காப்பாக த்வய அநுஸந்தானம் செய்து கொண்டு வந்தேன்' என்ன; உடையவர் அப்படி எம்பார் காப்பிட்டதற்கு உகந்து அவரைப் பார்த்து 'இக்குழந்தைகள் உய்யும் வகைகளை நாடிச் செய்தற்கு நீர் முற்பட்டீராதலால் இவர்கட்கு நீரே ஆசார்யராகக் கடவீர்'' என்று நியமித்தருளினரென்றும், அப்படியே அத்திருக் குமாரர்கட்கு எம்பாரே ஆசார்ய க்ருத்யங்கள் செய்தருளினரென்றும், இது பற்றியே, எம்பெருமானார் எம்பார் பட்டர் நஞ்சீயர் என்றிப்படி ஆசார்ய பரம்பரை வருகிறதென்றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கும். இங்ஙனேயிருக்கச் செய்தேயும் ஆழ்வானும் பட்டர்க்கு ஆசார்யராயினர். அது எங்ஙனே யெனில்; ஆழ்வான் திருக்குமாரர்கட்குத் திருவாய்மொழிப் பொருள் கற்பித்து வரும்போது ''எண் பெருக்கந் நலத்தொண்பொருளீறில, வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல் சேரே'' என்கிற பாசுரத்தளவிலே வந்தவாறே, அது திருமந்த்ரார்த்தத்தை விவரிக்கிற பாசுரமாகையினாலும், மந்த்ரார்த்தம் ஆசார்யனிடத்திலேயே கேட்டறியவேண்டியதாதலாலும் அதனை அவர்கட்குச் சொல்லாது நிறுத்தி 'இதனை உங்கள் ஆசார்யர் பக்கலிலே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்ல, எழுந்து தம் ஆசாரியரான எம்பார் எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துப் போகப் புக்கவளவில் ஆழ்வான் ''மின்னின் நிலையில மன்னுயிராக்கைகள்'' என்கிற படியே யாக்கை நிலையாமையைத் திருவுள்ளம்பற்றி அவர்களை யழைத்து 'இன்னபோது இன்னாரிருப்பார் இன்னார் போவாரென்று தெரியாது, ஆதலால் இருந்து கேளுங்கள்' என்று, திருமந்திரத்தைச் சொல்லி அப்பாசுரத்தின் பொருளையும் விவரித்து 'இப்பாசுரத்தைத் திருமந்திரத்தின் அர்த்தமாக நினைத்திருங்கள்' என்று பணித்தருளினமையால் திருக்குமாரர்க்கு ஆழ்வானும் ஒரு ஆசார்யராக அமைந்தருளினர் என்று ஸம்பிரதாயம் வல்ல பெரியோர் கூறுவர். பட்டர் ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யம் அருளிச்செய்யும்போது ஆசார்ய வந்த

நம் செய்கிற முதல் ச்லோகத்தில் "வந்தே கோவிந்த தாதௌ—எம்பாரையும் திருத்தகப்பனாரையும் தொழுகின்றேன்" என்றருளிச் செய்தது உபய ஸம்பந்தமும் தமக்கு உண்டானது பற்றியேயாம். ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திலும் இரண்டு ஆசிரியருக்கும் இரண்டு ச்லோகங்களைத் துதியாக இட்டருளினர்.

பட்டரை இளங்குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஸ்ரீரங்கநாதன் தனது புத்திரனாக அங்கீகரித்துத் தன்னுடைய ஸந்நிதியிலே திருமணத்தூணினருகே தொட்டிலிடுவித்து ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரும் தானுமாகச் சீராட்டி வளர்க்க, அங்ஙனம் வளர்கிற அக்குழந்தை தவழ்ந்து சென்று, பெருமாள் அமுது செய்வதற்குத் திருமுன்பே கொணர்ந்து ஸமர்ப்பிக்கப் படுகிற அடிசிலைக் கைகளால் அள்ளியளைந்து துழாவ, பெருமாள் அது கண்டு உகந்தருளி, "அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள், சிறுகை அளாவிய கூழ்" (குறள்) என்றபடி இந்த இன்னடிசிலை மிகவும் ப்ரியமாக அங்கீகரித்தருள்வராம். இப்படி ரங்கநாதன் தம்மை அபிமானித்துப் புத்ரஸ்வீகாரம் செய்தருளப் பெற்ற பாக்கியமுடைமையால் பட்டர் ஸ்ரீரங்கநாதர் புத்ரர் என்றும் வழங்கப்பட்டு வந்தார். "வானிட்ட கீர்த்தி வளர் கூரத்தாழ்வான் மகிழ்வந்த, தேனிட்ட தார் நம்பெருமான் குமாரர் ,,பட்டர்'' என்று இவரது சிஷ்யரான பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் (திருவரங்கக் கலம்பகக் காப்புச் செய்யுட்களுள் ஒன்றில்) கூறினர். பட்டர் தாமும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் பதினேழாம் ச்லோகத்தில் "ஸ்ரீரங்கராஜ கமலாபதலாலிதத்வம்" என்ற பதத்தினால் இதனை ஸ்பஷ்டமாக்கியருளினதும் உணர்க.

இப்பேராசிரியர் ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் அபாரமான பாண்டித்யம் பெற்றவர் என்பது இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களுள் ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம் ஒன்று கொண்டே உணரத் தக்கதாகும். இவர் கவித்திறமையில் ஒத்தாரும் மிக்காருமில்லாதவர் என்பது இவர் அருளிய ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ ஸ்ரீகுணரத்ந கோசாதிகளால் நன்கு விளங்கும்.

அருளிச் செயல்களில் அற்புதமான விசேஷார்த்தங்களை அருளிச்செய்வதற்கு இவ்வாசிரியரே அஸாதாரணமான வல்லமை பெற்றவர் என்பது திவ்யப்ர

பந்த வியாக்கியானங்களில் பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலானோர் அடிக்கடி அருளிச்செய்யுமாற்றால் தெரிகின்றது. வியாக்கியானங்களில், 'என்று பட்டர் அருளிச் செய்வர்' என வருமிடங்களிலெல்லாம் ஒரு விலக்ஷணமான ரஸாநுபவம் கல்நெஞ்சினர்க்கும் உண்டாவது வழக்கம். இவரது நிர்வாஹங்களில் ஒன்றை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுவோம்:—

திருநெடுந்தாண்டகத்தில் 'அறுகால சிறுவண்டே தொழுதேனுன்னை' என்ற பாசுரத்தில் வண்டுக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஆறுகால்களுடைமையை எதற்காகச் சொல்கிறார் என்று விமர்சிக்கப் புகுந்த சிலர், இரண்டு காலாகவும் நான்கு காலாகவுமின்றியே விரைந்து செல்லுதைக்குறுப்பாக ஆறு கால்கள் இருக்கப் பெற்ற பாக்யம் என்னே! என்று வியந்து கூறுவதாக நிர்வஹித்தார்களாம். இந்த நிர்வாஹத்தில் ஸ்வாரஸ்யமில்லை; வண்டு செல்லுதற்கு ஸாதனம் சிறகேயன்றிக் கால்கள் அல்லவே; ஆதலால் 'அறுகால' என்னும் அடைமொழிக்கு அங்ஙனே கருத்துரைத்தல் பொருந்தாதென்று, பட்டர் அருளிச்செய்வதாவது—தொழுதேனுன்னை என்று மேலேயிருக்கையாலே என் தலையிலே வைப்பதற்கு ஆறுகால்கள் உண்டாகப் பெற்றதே! என்று வியந்து சொல்லுகிறபடி என்பதாம். இதனை விவரிப்போம்; தூது சென்று மீண்டு வந்தால் வண்டின் கால்களைத் தலை மிசைய வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடக் குதூஹலித்திருப்பதனால் அதற்குச் சேர இங்ஙனே கருத்துரைத்தபடி. ஸ்வாபதேசத்தில் வண்டாகச் சொல்லுவது ஆசார்யர்களை. ஆசாரியனும் ஆசாரியனுடைய தேவியாரும் அவருடைய திருக்குமாரருமாக மூவரும் உத்தேச்யர் என்பது ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரஸித்தம். மூவர்க்கும் சேர்ந்து ஆறு திருவடிகளாதலால் அது தோன்றவே அறுகால சிறுவண்டே! என்றது—என்பது பட்டர் திருவுள்ளம். "கொங்கார் பூந்துழாய் முடி என்குடக் கூத்தற்கென் தூதாய், நுங்கால்கள் என் தலைமேல் கெழுமீரோ நுமரோடே" என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தின் ஸ்வாபதேசார்த்தத்திற்கு மிகவும் இணங்கியதாமிது.

த்ரிபுவன வீரதேவராயன் என்ற அரசன் பட்டர் வைபவத்தைக் கண்டும் கேட்டும் அவரிடத்து மதிப்புக்

கொண்டு ஒருநாள் 'பட்டரே! நீர் நமது அரண்மனைக்கு ஒருவிசை வந்து போம்' என்று சொல்ல, அதற்கு பட்டர் சிறிதும் இணங்காமல் "நம்பெருமாள் அந்தச்செங்கோல் கைமறித்தாலும் அவர் வாசலொழிய வேறொரு போக்கிடமுண்டோ எனக்கு?" என்று சொல்லி மறுத்து விட்டனர் என்பது ப்ரஸித்தம். தன்னைச் சரணமடைந்தவர்கட்கு ஆவன வெல்லாஞ் செய்து அவர்களைப் பாதுகாத்தலையே விரதமாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு அபயமளிப்பவனான பரம புருஷனுக்கு அடிமைப்பட்ட நாம் சில சிற்றரசரின் வாசலிலே கிடந்து துவளக் கடவோமல்லோம் என்கிற திண்ணிய அத்யவஸாயத்தை வெளியிட்டவாறு.

இன்னமும் பட்டருடைய வைபவங்கள் அபரிமிதமாகவுண்டு; வல்லார்வாய்க் கேட்டு உணர்க. அந்த நஞ்சீயர் வைபவத்திலும் இவரது வைபவமே மிக விளங்கும். ... ...

பட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

நஞ்சீயர் வைபவம்.

இப்பெரியார் அத்வைதஸம்ப்ரதாயத்தில் அவதரித்திருந்தவர். மாதவாசார்யர் என்பது இவருடைய திருநாமமாக இருந்தது. வேதாந்தி என்பது இவர்களுச் சிறப்புத்திருநாமம். ஷட்தர்சனங்களுக்கும் ஷடாஸநமிட்டு நிகரற்ற வித்வானாக மேல்நாட்டில் எழுந்தருளியிருந்தவர் இவர். மதாந்தரஸ்தர்களான வித்துவான்களை பலரையும் திருத்திப் பணிகொண்டருளின எம்பெருமானார் இவரையும் திருத்திப்பணிகொள்ள விரும்பியிருந்தார். ஆனால் அவருடைய வாழ்நாளில் இந்த மநோரதம் நிறைவேறாதொழியவே தமது சரம ஸமயத்தில் ஆழ்வான் திருக்குமாரரான பட்டரை விசேஷமாக கடாக்ஷித்தருளி தர்சந ஸ்தாபகராக நியமித்தருளின காலத்து "மேல நாட்டிலுள்ள வேதாந்தியைத் திருத்திப்பணி கொண்டு வாழ்விக்கக் கடவீர்" என்று நியமனம் தந்தருளலாயிற்று. பட்டரும் அதனை நிறைவேற்றுதற்கு உரிய ஸமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்.

இந்நிலைமையில் மேல் நாட்டில் நின்றும் ஒரு அந்தணர் யாத்திரையடைவிலே நம்பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு

விடை கொண்டு பட்டரையும் திருவடி தொழுதார். அப்போது வேதாந்தியின் பிரபாவங்களை வார்த்தைப் படையிலே அவர் எடுத்துரைத்தார். "மேலநாட்டில் வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரிய வித்வான் இருக்கிறார்; அவருடைய வித்வையையும் கோஷ்டியையும் போலே உமக்கு இருக்கக்கண்டு களிக்கின்றேன்" என்று பட்டரை நோக்கிக் கூறினார். அவர் திரும்பி ஸ்வதேசத்திற்குச் சென்று வேதாந்தியை நோக்கி "ஸ்வாமின்! ஸ்ரீரங்கத்தில் பட்டரென்று ஒருவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அவர் அத்விதீய வித்வான்; அவருடைய சிஷ்ய கோஷ்டிகளின் பெருமையும் வாசாமகோசரம்" என்று சொல்ல, வேதாந்தியும், 'அவர் நமக்கு ஒத்த வித்வானோ? அவர்க்கு என்ன சாஸ்த்ரம் வரும்?" என்று கேட்க, அதற்கு அவ்வந்தணர் "பட்டர் உம்மிலும் சிறந்த வித்வானேயாவர்; தர்க்க வியாகரண மீமாம்ஸைகள் முதலிய ஸகல சாஸ்திரங்களும் அவர்க்கு வாசோ விதேயங்கள்" என்று கூறினார். வேதாந்தியும் அது கேட்டு "இவ்விபூதியிலே நமக்கு ஒருவரும் எதிரில்லை; ஷட்தர்சனத்திற்கும் ஷடாஸநமிட்டு அதன்மேலே உயரவிருந்தோம்; பட்டரென்பவர் நம்மிலும் அதிகர் என்று இவர் சொல்லுகிறாரே!" என்று அன்று தொடங்கித் திடுக்கிட்டிருந்தார்.

அவ்வந்தணர் மீண்டும் ஒருகால் அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு வந்து பட்டரைத் திருவடித் தொழுது "தேவரீருடைய வைபவங்களை யெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொன்னேன்; தர்க்க வியாகரண மீமாம்ஸைகள் முதலிய ஸகலசாஸ்த்ரங்களும் தேவரீர்க்கு வாசோ விதேயங்களென்று சொன்னேன்; அவரும் அது கேட்டு விஸ்மயப்பட்டிருக்கிறார்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதற்கு பட்டர் 'திருநெடுந்தாண்டக சாஸ்திரம் நமக்குத் தெரியும் என்று வேதாந்திகளிடம் சொல்லிற்றிலீரே!" என்றருளிச் செய்ய, அந்தணரும் அப்படியே சொல்லுகிறேனென்று சொல்லிச் சென்று வேதாந்தியிடம் "பட்டர்க்குத் திருநெடுந்தாண்டக சாஸ்த்ரம் அஸாதாரணம்" என்று கூற, அது கேட்ட வேதாந்தி அந்த சாஸ்த்ரம் இன்னதென்று அறியப் பெறாதவராகையாலே அது என்னோவென்று வியப்புக் கொண்டிருந்தார்.

இங்ஙனே சில நாள் சென்றபின், எம்பெருமானாருடைய நியமனப்படி வேதாந்தியைத் திருத்திப் பணி கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றிய பட்டர் நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே நியமனம் பெற்றுப் புறப்பட்டு மேல் நாட்டிலெழுந்தருளிக் காவேரிக் கரையில் சிறுப்புத்தூரண்டையில் நின்றருள, அப்போது அங்கு எழுந்தருளியிருந்த திருமலை அனந்தாழ்வான், பட்டர் எழுந்தருளின செய்தியறிந்து சடக்கென வந்து ஸேவித்து 'ஐயோ! ஸுகுமாரரான நீர் காடும் மலையுங் கடந்து இத்தனை தூரம் எழுந்தருளலாமோ?" என்ன, பட்டரும், அனந்தாழ்வான் திருவடியிலே விழுந்து ஸேவித்து "மேல்நாட்டிலே போய் வேதாந்தியைத் திருத்தி நம் தர்சநப்ரவர்த்தகராகும்படி பண்ணென்று நம் உடையவர் நியமித்தருளினரே; அப்படியே நம்பெருமாளும் விடை ஸாதித்து நியமித்தருளினார்" என்று சொல்ல; அனந்தாழ்வானும் 'எங்கள் குடிக்கரசே! வாரும்' என்று பட்டரை மிகவுமுகந்து அழைத்துக் கொண்டுபோய்த் திருநாராயணபுரத்திலே மஹா வைபவமாக மங்களாசாஸநம் செய்வித்து வேதாந்திகள் விஜயஞ் செய்திருக்கிற ஊர்க்கும் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்றார்.

சிஷ்யர்கள் பலர் பிருதாவளிகள் கூறத் திருப்பல்லக்கிலே பட்டர் எழுந்தருளா நிற்கக் கண்ட அங்குள்ள அந்தணர் சிலர் பட்டரை நோக்கி "நீர் ஆர்? எங்கேற எழுந்தருளுகிறீர்?" என்று கேட்க; அதற்கு பட்டர் "நாம் இராமாநுசனடிகள்; வேதாந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப்போகிறோம்" என்று கூற, அதுகேட்ட அவர்கள் "தேவரீர் இப்படி ஸம்ப்ரமத்துடனே எழுந்தருளினால் வேதாந்திகளைக் காண்பதும் அருமைப்படும்; அவருடைய சிஷ்யப்ரசிஷ்யர்கள் தலைவாசலிலே யிருந்து, வந்த வித்வான்களுடனே நாலாறுமாதம் தர்க்கித்து அவர்களை உள்ளே புகவொட்டாதே புறம்பே தள்ளிவிடுகிறார்கள்; அங்ஙனமாகாமே அவரை நேரிற்கண்டு தர்க்கிக்க ஒருபாய முரைக்கிறோம் கேளும்;

"வேதாந்திகள் மிக்க செல்வச் சிறப்புடையவராதலால் தினப்படியாக ப்ராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணை வெகு விசேஷமாக நடத்திவருகிறார். புஜிக்கவருகிற பிரா

மனைக்கு நடுவே கலந்து தேவரீரும் போஜனசாலையிற் சென்று சேர்ந்து; அங்கு வேதாந்திகள் அவ்விடம் [illegible] வருவர். அப்போது காணலாம்; ஆகையால் பரிஜன பரிபாலனங்களை யெல்லாம் இங்கே நிறுத்தித் தனியே எழுந்தருளத்தக்கது" என்று [illegible] சொல்லப் போனார்கள்.

பட்டரும், அவ்விதமாகவே போஜனசாலையில் சென்று சேர்ந்து, [illegible]

[illegible] அப்படிச் சொன்னதைக் கேட்டு, 'உம்மை [illegible] மாகவே [illegible] இருந்தேன் [illegible] உற்றதும் பெருமானும் அவர் [illegible] பெருமான் நீர்" என்று பலகாறு துதித்துத் திருவடிகளிலே விழுந்து தொழுது 'அடியேனை அங்கீகரித்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பிக்க, பட்டரும் தாமெழுந்தருளின காரியம் மிக விரைவாகப் பலித்தமைக்குத்

[illegible] பெரியார் கூறுவர்.

[illegible] செய்து பட்டர் திருவடிகளை சரணமென்றிருந்தால் உம்மைப் பரமபதத்தினின்றும் தள்ளி விடுவர்

[illegible] திருமங்கையாழ்வார் பிறந்து [illegible]

[illegible]

[illegible] வியக்குனர்.

[illegible] திருமுடியை வைத்துக் கொண்டு [illegible] ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடி [illegible]

அனைத்தும் செய்யாதே நஞ்சீயர் இருந்தார் என்பதும் இவருடைய ஆசார்ய பரமத்தின் கனத்தை விளக்கும்.

நஞ்சீயர் நெடுநாள் வரையில் அநுஷ்டித்த செயல்களின் வாஸனையும் அறியாதவராயிருந்தவைத்தும், பட்டரை ஆச்ரயிக்கப் பெற்ற பின்பு ஆசார்ய கடாக்ஷ விசேஷத்தினால் சிறிது காலத்திலேயே திவ்யப்ரபந்தங்களை [illegible] ஓதி தரித்து, அவற்றில் விசேஷார்த்தங்களை நிர்வஹிப்பதில் நல்ல விரகராய் விளங்கினார்.

[illegible]

நஞ்சீயர் வைபவம் முற்றிற்று.

நம்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர் இவர்களின் வைபவம்.

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீ காஞ்சீ

[illegible]

[illegible]

[illegible] கொண்டு எழுந்து வந்தார் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலே. அவருடைய

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஆசார்யதனை நஞ்சீயர் திருவடி

களிலே கொண்டு வைத்தார். 'நாம் கொடுத்த [illegible] அவர் கேட்கையில், நடந்தது நடந்த படியே விண்ணப்பஞ் செய்ய [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] நம்பிள்ளையை பெருமாள்

கோஷ்டியிலே திரஸ்காரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பரிபவித்து விட்டுத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளினார். அவருடைய தேவிகள் இந்த அபசாரத்தை யறிந்து கண்ணும் கண்ணீரு மாக வந்து 'அந்தோ! [illegible] திரு வடிகளிலே அபசாரப்பட்டீரோ? உமக்கு உய்யும் வழி [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] லும் பகலும் [illegible] கேட்டுத் தரித்த

[illegible] பிள்ளையும் பெரியவாச்சான் [illegible]

[illegible]

[illegible] கொண்டு [illegible]

ஸ்ரீஸூக்திகளில் [illegible] பெற்ற [illegible], இனி அடியேனை அங்கீகரித்தருளி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"[illegible] ॥"

"[illegible]"

வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை [illegible].

[illegible] பிள்ளை திருவடிகளை ஆச்ரயித்திருந்த [illegible] வாசி தெரிவதற்காக இவர் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை

[illegible] திருவரங்கம் பெரிய [illegible]

[illegible]

“गगनं गगनाकारं सागरः सागरोपमः — ககனம் ககனாகாரம்

ஸாகரஸ்ஸாகரோபம:" என்கிறபடியே [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீராமாயணம் முதலிய இதிஹாஸ புராணங்களி லிருந்து மேற்கோளாக ஆங்காங்குப் பல பல ச்லோகங்

கவிை பெருக்கு இனிமை பெருமை பெருகித்ததாக வியாக்கி [illegible] அவனி கலைா.

[illegible]

பெரியவாச்சான் பிள்ளை [illegible]

[illegible]

அழகாகச் செலுத்தி இவ்வுலகுக்கு மஹோபகாரகர் களில் தலைமை ஸ்தானம் பெற்றருளினார்.

[illegible]

[illegible] பெற்ற ஹாஷத்தாலே களித்து செய்தத சேவை பண்ணுவாரைப் போலே. மதுபானத்தைப் பண்ணின

[illegible]

...ஞானங்களில்

திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமிட்டரு ளுந் திருப்பணியில் மற்றுஞ் சில ஆசாரியர்களும் ள

[illegible]

[illegible]

[illegible] விடங்களிலும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனை பெரிய வாச்சான் பிள்ளை யுடையனவே யென்று நாமும்

[illegible]

தேசிகன் பெரிய வாச்சான் பிள்ளைக்குப் பிறபாடுடைய [illegible] நிர்வாகம் அவருடைய உகக்கைக்கு [illegible] பெரிய வாச் சான் பிள்ளை [illegible] ஆகவே, [illegible] பிள்ளையின் [illegible] அது [illegible]

பெரிய வாச்சான் பிள்ளை [illegible] ஸ்ரீ [illegible] இருந்து [illegible]

பிள்ளை லோகாசாரியர் வைபவம்.

[illegible] பகர்வதாரி

[illegible] ரஹஸ்யார்த்த விவரணமாக ஒரு க்ரந்தமும்

அருளிச்செய்தவர். [illegible] அர்த்தங் [illegible] அருளிச் [illegible] திருநாமம் [illegible] அருளிச் [illegible] செய்தருளினார்.

[illegible] திருநாமம் இவர்க்கேற்றது.

[illegible] அர்த்தங்களை அற்புதமாக அமைத்திருக்கும்படி இவருடைய

திவ்யசுக்ரந்தங்களுக்கே அஸாதாரணச் செல்வமா யிருக்கும்.

இவரருளிச் செய்த நூல்கள் [illegible]

[illegible] (பொய) பெருமாளை [illegible] கொண்டு, தமக்கு முன்பு அருளிச் செய்த ஆத்தும

[illegible]

ஸ்ரீலஸ்ரீ யோகசுவாமி வைபவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன் வைபவச் சுருக்கம்.

பரம பவித்திரமான ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக சரித்திரத்தைப் பலர் பலவாறு எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஆசார்ய சம்பூவென்கிற வடமொழி நூல் ஒன்றே பிராமாணிகமானது. அதற்கு வேதாந்தாசார்ய விஜயமென்னும் திருநாமம் ப்ரஸித்தமானது. இந்த நூல் ப்ரக்ஷேபாதி சங்கைகளுக்கு இடமல்லாதது. தேசிகனோடு விகல்பிக்கலாம்படியான வாக் வைபவத்தையுடைய மஹாவித்வத் கவிவரேண்யர் இயற்றிய இந்த சம்பூக்ரந்தமொன்றுதான் தேசிக வைபவத்தை உள்ளபடியுரைத்தும் நூலாகும். அதில் இதராசார்ய தூஷணமென்பது அடியோடு இடம் பெறாததோடு தேசிகனுக்கு ப்ராமாணிகமாக எவ்வளவு சரித்திரமுள்ளதோ அவ்வளவே அதில் நிபந்திக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் காவ்ய ஸரணிக்கேற்ப வர்ணனைகளாகவும் உத்ப்ரேக்ஷைகளாகவுமுள்ள பாகங்களைத் தவிர சரித்ரபாகமாகவுள்ளதை மாத்திரம் தொகுத்தால் இங்கே நாம் காட்டுகிற அளவுதான் உண்மையான தேசிக சரித்திரம் தேறுகிறது. அதை அந்யூந அநதிரிக்தமாகக் காட்டுகிறோம் காண்மின்;

அந்த சம்பூக்ரந்தத்தில் ஆறு ஸ்தபகங்கள் உள்ளன. முதல் ஸ்தபகத்தில் — விபுலமான மங்களாசரணம், வேதாந்தஸூரி சரித்ரம் சொல்லுகிறேனென்ற ப்ரதிஜ்ஞை, க்ரந்த கர்த்தாவான தம்முடைய வம்சாவளிப்ரசம்ஸை, தேசிகனுடைய அவதாரஸ்தலமான காஞ்சீபுரியின் வர்ணனை, தேசிகனுடைய பிதாமஹரான புண்டரீகாக்ஷயஜ்வாவின் வர்ணனை - ஆக இவ்வளவு உள்ளது.

இரண்டாவது ஸ்தபகத்தில் - அந்த 'புண்டரீகாக்ஷயஜ்வாவின் திருக்குமாரரும் தேசிகனுடைய திருத்தகப்பனாருமான அநந்த ஸூரியின் ப்ரசம்ஸை, அவருடைய தேவியார் கர்ப்பவதியானது. திருவேங்கடமால் திருமணி அந்த கர்ப்பத்திலே வந்து ஆவேசித்தது - ஆக இவ்வளவு சொல்லப்பட்டது. (இனிமேல்தான் திருவவதாரம் தொடங்கி சரித்திரம் கூறுதல்.)

மூன்றாவது ஸ்தபகத்தில் — 1. தேசிகனுடைய திருவவதாரம், 2. பால்ய வர்ணனம், 3. நடாதூரம்மாள் பக்கலிலே ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் செய்துவரும் தம்முடைய மாதுலரான கிடாம்பியப்புள்ளாரோடுகூட தேசிகனும் அம்மாள் திருமாளிகைக்குச் சென்று

அங்கு அம்மாளுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றது, 4. காலத்தில் உபநயநாதிகள் நடந்து வேதாத்யயநமும் ஸாமாந்ய சாஸ்த்ராத்யயநமும் வெகு விரைவில் செய்தது, 5. விவாஹம் செய்துகொண்டது, 6. ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை ஜபித்தது, 7. வாதிகளை வென்றது, 8. ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜநம் முதலிய சில க்ரந்தங்கள் ஸாதித்தது. 9. கவிதார்க்கிக கேஸரியென்கிற விருது பெற்றது, - ஆக இவ்வளவு சொல்லப்பட்டது.

நான்காவது ஸ்தபகத்தில் 10. தேவப் பெருமாளுடைய வைசாகோத்ஸவ ப்ரசம்ஸை. 11. அவ்வுத்ஸவத்தில் கருடோத்ஸவ தினத்தில் பஹுமானிக்கப் பெற்ற தேசிகன் வரதராஜ பஞ்சாசத்ஸ்தோத்ரமருளிச் செய்தது. 12. வைசாகோத்ஸவஸேவார்த்தமாக வந்திருந்த வித்யாரண்யயதி தேசிகனுடைய கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹவிருதத்தைப் பொறாமல் இவரை வாதத்தில் கிழுக்க, ப்ரசண்டவாதம் நடத்தி அந்தயதியை பங்கப்படுத்தினது. 13. பிறகு புரட்டாசி மாஸம் அணித்தானவாறே திருவேங்கடமுடையானுத்ஸவம் ஸேவிக்கக் குதூஹலங் கொண்டது ஆக இவை சொல்லிற்று.

ஐந்தாவது ஸ்தபகத்தில்—14. தேசிகனுடைய திருவேங்கடயாத்திரை. 15. திருமலையில் தயாசதகமருளிச் செய்தது. 16. முன்பு காஞ்சீபுரியில் பராஜிதராய்ப்போன வித்யாரண்யர் விஜயநகரத்தரசனிடம் சேர்ந்திருந்து, அந்தராஜாவுக்கு இவருடைய அப்ரமேயமான வைபவத்தை யெடுத்துரைத்து இவரை அங்கே வரவழைத்து விசேஷ ஸம்மானமளிக்க ராஜாவின் அநுமதியையும் பெற்று அப்போது திருவேங்கட மலையிலே வாழ்கின்றவிவர்க்குச் செய்தியனுப்ப, இவர் வைராக்ய பஞ்சகத்தை யெழுதியனுப்பித் தம்முடைய அப்ரதிமமான வைராக்யத்தைக் காட்டி நின்றதும். 17. பிறகு வடதிசை நோக்கிச் சென்று கங்காநதி தீர்த்தயாத்திரை செய்தருளி மீண்டு காஞ்சீபுரி வந்து சேர்ந்து சிலநாள் அவ்விடத்திலேயே வாழ்ந்த செய்தி. 18. விஜயநகரத்தரசனுடைய ஆஸ்தானத்தில் வித்யாரண்யர்க்கும் அக்ஷோப்ய முனிக்கும், த்வைதாத்வைத விவாத கோலாஹலமும் நடக்க, அவ்விருவருடைய வாதங்களில் எவருடைய வாதம் ஸமீசீநமானதென்று முடிவு தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய அரசன் இருவருடைய வாதங்களையும் எழுதச் செய்து வாங்கி ஆள்

மூலமாக தேசிகனுக்கனுப்பி மத்தியஸ்தாபிப்ராயம் தெரிவிக்கவேணுமென்று வேண்ட, தேசிகன் "அஸிநா தத்த்வமஸிநா பரஜீவப்ரபேதிநா, வித்யாரண்ய மஹாரண்ய மக்ஷோப்ய முநிரச்சிநத்." என்றொரு ச்லோக மெழுதி யனுப்ப, அந்த ராஜா பெற்று மிகவுகந்து அக்ஷோப்ய முநியை ச்லாகித்தானென்பது. 19. பிறகு ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸேவிக்க விரும்பிய தேசிகன் ஸ்ரீ காஞ்சியில் நின்றும் புறப்பட்டு வழியடையில் திருவஹீந்திரபுரம் சென்று சேர்ந்து அங்கு நெடுங்காலம் வஸிக்க வேணுமென விரும்பி ஔஷதாத்ரியில் ஹயக்ரீவ மந்த்ராவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஹயக்ரீவோபாஸநை செய்து வருகையில் ஒருநாள் ஜபஸமயத்தில் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட பகவானுடைய நியமனத்தினால் ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம், தேவநாயக பஞ்சாசத், கோபால விம்சதி, மஹாவீர கத்யம், அச்யுதசதகம், பரமத பங்கம், விரோத பரிஹாரம் முதலான க்ரந்தங்களை யியற்றினது. 20. பிறகு ஸ்ரீமுஷ்ணத்திற்கெழுந்தருளி அங்கு நின்றும் ஸ்ரீரங்காபிமுகமாக எழுந்தருளுகையில் ஸ்ரீரங்கத்தில் நின்றும் வந்து கொண்டிருந்த சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அங்கு வாதிவிஜயார்த்தமான ஆஹ்வாந பத்ரிகையை ஸமர்ப்பிக்க, விரைந்து சென்று கோயில் சேர்ந்தாரென்பது சொல்லிற்று.

ஆறுவது ஸ்தபகத்தில்—21. ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸேவித்து பகவத் த்யான ஸோபானம் முதலான ஸ்துதிகளருளிச் செய்தது, 2. அங்குள்ள பாகவதர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி க்ருஷ்ணாமிச்ர னென்கிற துர்வாதியோடு பதினெட்டுநாள் வாதயுத்தம் செய்து வெற்றிபெற்றது, 23. வேதாந்தாசார்யரென்றும் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரென்றும் விருதுகள் பெற்றது, 24. சததூஷணி அதிகரண ஸாராவளி தத்வமுக்தாகலாபம் ஸர்வார்த்த ஸித்தி ஸேச்வரமீமாம்ஸை ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் யாதவாப்யுதயம் தாத்பர்யசந்திரிகை மீமாம்ஸாபாதுகை தத்வடீகை ஸ்ரீஸ்துதி பூஸ்துதி யதிராஜஸப்ததி முதலான பலபல நூல்களையியற்றினது, 25. கவித்வச் செருக்குடன் வந்தவொரு துர்வாதியின் அவலேபத்தை யகற்ற பாதுகா ஸஹஸ்ரமருளிச் செய்தது, 26. ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ர பூரணம் செய்தது. 27. அப்போது அங்கு யவநோபப்லவ முண்டாக, அது தொலைய அபீதிஸ்தவ

மருளிச் செய்தது, 28. அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுத் திரு
வனையாத்திரை செய்தது. 29. ஆழ்வார் திருநகரி திரு
நாராயணபுரம் முதலானவை ஸேவித்துக்கொண்டு
காஞ்சீபுரம் வந்து சேர்ந்தது. 30. அங்கு ஸ்வாமி
யினுடைய பிருதாவளிகளைப் பொறாத வொரு மாந்
த்ரிகன் வந்து பாம்பாட்டப் போராட்டம் செய்ய, கருட
தண்டகமருளிச் செய்து அவன் செருக்கை யடக்
கியது. 31. பிறகு திருக்குமாரர் அவதரித்தது. 32.
ரஹஸ்யத்ரயஸாரமியற்றியது - ஆக இவ்வளவு
சொல்பி க்ரந்தம் தலைக்கட்டப் பட்டது.

மேலே விவரித்தபடி தேசிக சரித்திர ஸம்பந்தமாக
முப்பத்திரண்டு விஷயங்களே அந்நூலிலுள்ளன. சில
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாதரக்ஷையைக் கட்டி ஸ்வாமி
திருமுடியிலே படும்படி தொங்கவிட்டார்களென்றும்,
ஸ்ரீரங்கத்தில் நிமந்த்ரணத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டிருந்த
வர்கள் வஞ்சித்துவிட்டார்களென்றும், ஸந்நிதியில்
பெருமாளை ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஏகா
தசியன்று பொங்கலைக் கொணர்ந்து கொடுத்தார்க
ளென்றும், திருமாளிகையிலெழுந்தருளியிருந்து க்ரந்
தாவலோகனம் செய்துகொண்டிருக்கையில் திருவடி
களைப் பிடித்திழுத்துத் தெருவிலே விழவிட்டார்க
ளென்றும் இப்படி பலவாறு கவிஞர்கள் எழுதியுள்ள
சரித்திரங்களானவை பிறர்மீது அவத்ய மேற்றுவதற்
காக நிராதாரமாகக் கல்பிக்கப் பட்டவை. இதனால்
பிறர்பால் அவத்ய மேற்றுவது மாத்திரமன்று. ஸ்வாமி
தேசிகனுக்கும் விருத்த கௌரவ ஹானி ஏற்படுகிற
தென்பதை விவேகிகள் எளிதாக உணர்வர்கள்.
"ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவன் கதா:" என்
றுப்போலே "வேதாந்த ஸூரிர் நிகமாந்த ஸூரிஸ் த்ரய்
யந்தஸூரி: கவிதார்க்கிகேந்த்ர:, இத்யேவ ஸர்வத்ர
ஸதைவ ஸர்வே ஜநாஸ் ஸமந்தாத் கதயந்த ஆஸந்"
என்று ச்லோகமியற்றிக் கூறவேண்டியிருக்க, அது
செய்யாதே ஸ்வபக்ஷர்களும் விபக்ஷர்களுமான எல்லார்க்
கும் வெறுக்கத் தக்கவராக இருந்துவந்தா ரென்று ப்ர
சாரம் செய்வதனால் ஸ்வாமிக்கு லாகவமன்றோ உண்
டாகிறதென்பதைச் சிறிது மறிய கில்லாதே, வைபவ
க்ரந்தமென்று பெயரிட்டு லாகவமயமாக எழுதினவைப்
பவர்களைப்பற்றி நாம் என்ன சொல்லுவது ... ...

தேசிக சரித்திரச் சருக்கம் முற்றிற்று.